

Száz Eszendő...

Hatszáz dalszöveg
Hét kötet melléklet

Legkedvesebb
Dalaink
Szövegei

magyar nóták
népdalok...

operett
film...

dal
sanzon...

tánc dalok...

katonai nóták
kuruc dalok...

HIMNUSZ

KÖLCSEY FERENC ERKEL Ferenc
(1790-1838) (1810-1892)

p

Is - ten, áld meg a ma - gyart

Is kedv - vel, bő - ség - vel.

Nyújts le - lé - je vé - dő kart,

f

Ha küzd el - len - ség - gel;

f

Bal - sors a - kíl ré - gen tép.

f

Hozz re - á vig esz - ten - dőt.

ff

Meg - bűn - hód - te e nép A

p

múl - tat s jó - ven - dőt.

ELŐSZÓ

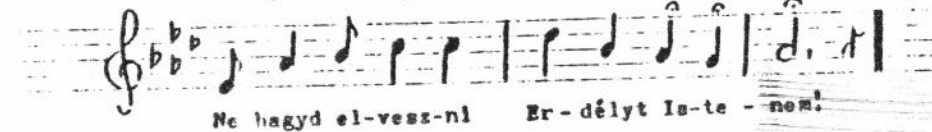
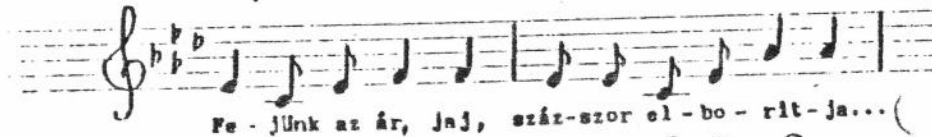
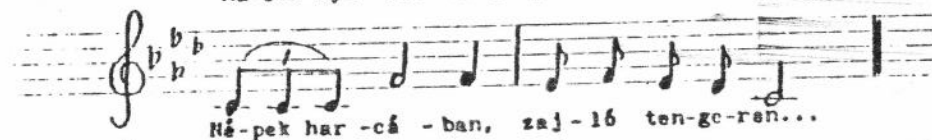
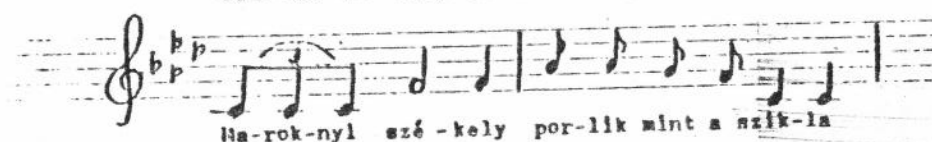
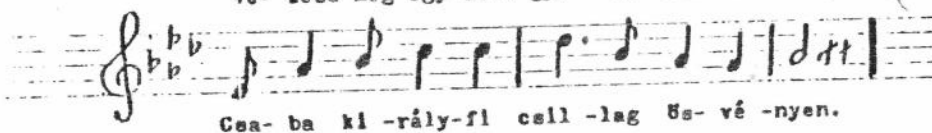
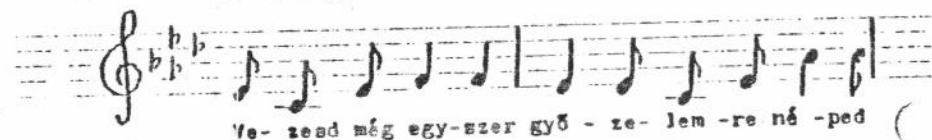
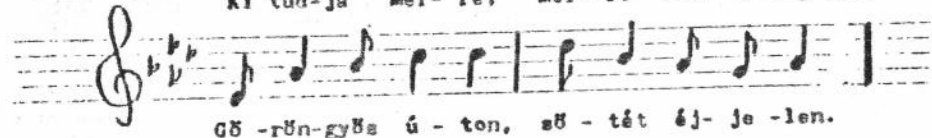
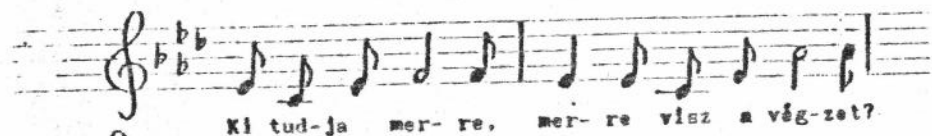
A "SZÁZ ESZTENDŐ" LEGKEDVESEBB DALAINAK SZÖVEGEI az ötvenegyedik zenei album, amelyet összeállítottam. Hiszonöt évig a Nádor zenemű kiadó vezető munkatársa voltam. 1946-ban alapítottam meg az Allegro kiadót, mely Torontóban is működött. Sok-sok karácsonyi és egyéb gyűjteményeket adtam ki, Torontóban is, például a "Lehullott a rezgőnyarfa" négy kötetét. Mint dalszerző, körülbelül százötven dalt írtam, a népszerűen ötven hangplemezen szerepelnek, a "Pesti éjszakák" tíz lemezen. Mint szerző és kiadó, tagja vagyunk a kanadai szerzői egyesületnek. Öt önálló szerzői estém volt, Torontóban, Chicago-ban, Edmontonban, stb. Az emigrációban, hetvenkilenc éves korban, még ennyi gyakorlattal is nehéz volt megszerezni a "SZÁZ ESZTENDŐ" adatait: szerzők, írók neveit, színpadi művek címait, dalok szövegeit, stb. Ezen adatok nélkül bármilyen zenei vonatkozású gyűjtemény összeállítása nem csak dilettáns, szakszerűtlen lenne, de tiszteltatlenség és hálátlanság is gyönyörű dalaink hírneves alkotóival szemben, - például: Dankó, Balázs, Kasóh, Huszka, Heltai, Kálmán, Lehár és sok, sok más. A "SZÁZ ESZTENDŐ" kb. hatszáz dalt és hét kotta mellékletet tartalmaz. Aki lapozgatja, didolgotja, míg megtalálja kedves nótáit, dalait, operettjeit, észre sem veszi, hogy a múlt szép emlékei elevenednek meg, ifjúságunk felejthetetlen, napfényes korszaka tér vissza szívünkbe. Ilyen összeállítású gyűjtemény még nem jelent meg! Hiszem és remélem, hogy a "SZÁZ ESZTENDŐ" megtalálja az utat a szerte a világon élő magyar zenabárdok szívéhez.

VÉRTES HENRIK
Toronto, 1975 november hó.

S Z É K E L Y H I M N U S Z

Szövegét írta: Csánády György

Zenét szerelte: Mihalik Kálmán

KÓCOS FEJED HA RÁNHAJTOD...

Rákosi J. Horváth Jenő
Kócos fejed ha ránhajtod,
Szeretném a hamvas arcod
Megcsókolni lágyan.
Elmegyek, ha te akarod,
Ha úgy akarod, búcsút mondok,
Elfelejtén vágyam.
Így még soha nem szerettem
Senki mást az életemben.
Nincs egy nyugodt percem...
Nálad nélkül nincs más gondom,
Érted iszom, züllök folyton...
Gyere haza, gyógyítsd meg a lelkem!

Kinyíltott a búzavirág,
Színes lett az egész világ,
Hogy az enyém lettél.
Elmulott a zord hideg tél,
Köszönöm, hogy mindenkinél
Boldogabbá tettél!
Eljöhét a tél, a tavasz,
De te mindig enyém maradsz,
Csak utánad vágyom.
Kerülöm a züllött kocsmát,
Összetépek szegfűt, rózsát,
Te leszel az egyetlen virágom!

HARAGSZIK AZ ÉDESANYÁM...

Haragszik az édesanyám,
Mért járok a lányok után?
Ne haragudj, édesanyám,
Utánad is járt az apám,
Néhanapján vasárnap.

Ablak alá jár az apám,
Kend lakott ott, édesanyám.
Hun beugrott, hun kiugrott,
Egyszer-mászor benmaradott,
Néhanapján, vasárnap.

MOST VAN A NAP LEMENŐBE...

Dankó P.
Most van a nap lemenőbe
Kimegyek a temetőbe.
A holdvilágtól kérdezem:
Nem látta-e a kedvesem?
Ő azt mondja, látta, látta,
Egy mély sír magába zártta...
El van zárva a világtól,
Mint rab madár a párjától.

Kelj fel, kelj fel én kedvesem,
Földről elszállt szerelmesem.
Beteg az én szívem tája,
Nincs harmatos levél rája.
Hulló levél, sárga levél,
Vigyen szerteszéjjel a szél.
Mondd el künn, a temetőben:
Most van a nap lemenőben...

SZÖKE VIZE A TISZÁNAK...
(ÉDESANYÁM IS VOLT NÉKEM...)

Szőke vize a Tiszának,
Mondd meg annak a kislánynak,
Hogy az egész Tisza mentén
Nincsen olyan árva mint én.

Édesanyám is volt nékem,
Keservesen nevelt engem.
Éccaka font, nappal mosott,
Jaj, de keservesen tartott!

Megszökött a feleségem...

Megszökött a feleségem,
Kutya legyek, ha sajnálom,
A komával szökött meg, de
Én csak a komám sajnálom.
Egy bokorból lestem rájuk,
Éppen mikor letértek a nagy útra,
Szegény komám, jaj, de nagyon
Be lehetett rúgva!

HÍVLAJ AKKOR IS, HA NEM JÖSSZ...
(Szeretem a ruhácskádát...)

Fráter Lóránd

Szeretem a ruhácskádát,
Mert te magad varrtad,
Szeretem a pici piros,
Nótás csókos ajkad.
Szeretem a két szemedet,
Arcod mosolygását,
Amikor én rád gondolok
Már az is imádság.

Hívlak akkor is, ha nem jössz,
Ha nem jössz is, várlak.
Kereslek, ha bizonyos, hogy
Meg sem is találalak.
Szeretem a széles utcát,
Melyen hozzád járok,
Szeretem én körülöttem
Az egész világot!

BÚSAN SZÓL A KECSKEMÉTI...

Pósa Lajos Dankó P.
Búsan szól a kecskeméti
Öreg templom nagy harangja.
Fájó szívem majd megszakad,
A rózsám úgy siratja.
Kihallatszik a pusztára
A nagy harang, giling, galang,
Monostori zöld erdőben
Sírva fakad a sok galamb.

Sírasd, sírasd kecskeméti
Öreg templom nagy harangja,
Monostori zöld erdőnek
Turbékoló vadgalambja!
Hullasd, hullasd leveledet,
Te susogó ezüst nyárfa,
Sodord, szellő a virágot,
Vidd a rózsám sírhalmára!

BADACSONYI KÉKNYELŰT...

Szondy I.

Badacsonyi kéknyelűt, finom, drága jó nedűt, ittam este.
Kilenc rajkó hegedült, egy kis lányka beleült az ölembe.
A hár pattant, a csók csattant, a kéknyelű jókedvet tetézte,
Három éjjel, három nap, nekem, meg a páromnak - megértel!

Morvay K.

Megittunk mi minden bort, ami Badacsonyba volt a pincébe.
Nem öntöttük kupába, sem porcelán pohárba, sem iccélbe!
Csapból nyeltük a jó nedűt, az italtól megszomjaztunk csudára,
Három éjjel oltottuk, egymást addig csókoltuk utána!

HALLÓD-E, TE...

Halló-d-e, te körösi lány, körösi lány, körösi lány,
A te szoknyád fodros-e már, fodros-e már, fodros-e már?
Fodros volt, de már lekopott,
Volt szeretőm, tizenhárom, de mind elhagyott.

NINCS CSEREPE'S TANYÁM...

Piufszics Lajos

Nincs cserepes tanyám, se csűröm, se gulyán nincsen.
 Kőből a nyoszolyám, nem különb a párnám nékem.
 Az éjszaka a pártfogóm, zápor mossa a takaróm fehérre,
 Mégis ezer pengő forint kitűzve fejemre,
 Hej, az igaz betyár mégse' kerül mindjárt' kézre!

Hervad a falevél, ha megfújja a szél, ősszel.
 Hervadok magam is, hervad a szívem is, érzem.
 Csalfa leány kijátszotta, szerelmemet kikacagta, lenézte,
 S az festi meg az orcámat bánatos fehérre,
 Hogy meg sem bánthatom, meg sem átkozhatom érte.

Merre a csalfa jár, szállj oda, kis madár, szállj el!
 Hangos bánatomat, fájdalmas sorsomat mondd el.
 Mondd neki, hogy nincsen ember, ha zsandár is, aki engem elérjen,
 Hulló fa levele, temess el örökre, engem.

DERES MÁR A HATÁR...

Innocent V.E.

Lehár F.

DEBRECENBE KÉNE...

Deres már a határ, őszül a vén betyár,
 Rá sem néz már sohasem a fehérnép.
 Nem is vár több nyarat, senkije se maradt,
 Egyetlen egy hű társa a szegénység...
 Más se kell az egész világból,
 Csak a pipa, meg egy pohár bor.
 Deres már a határ, őszül a vén betyár,
 Rá sem néz már rég esré a fehérnép.

Debrecenbe kéne
 menni,
 Pulykakakast kéne
 venni,
 Megállj, kocsis, lyukas
 a kas,
 kiesik a pulykakakas.

Deres már a határ, sohse bándd, vén betyár,
 Akad még az őszi erdőn virágszál.
 Bár a nyár elszaladt, egy szív tied maradt,
 Kivirulna ha reája találnál.
 Van az úgy, hogy egy szál virágtól,
 Tavasz lesz az egész világból,
 Deres már a határ, sose bándd, vén betyár,
 Nyílik még az őszi erdőn virágszál!

Debrecenbe csuda
 esett,
 Két kis kakas össze-
 vészett.
 Én a kakasom nem
 hagyom,
 Mert a kendé vágta
 agyon.

(Lehár F. VÁNDORDIÁK.)

SÁRGA CSIZMÁT VISEL A BABÁM...

Nádor József Chorin Géza
 Sárga csizmát visel a babám,
 Szeret is ő engem igazán!
 Sárga csizmát visel a babám,
 Szeret is ő engem igazán.
 Sárga csizma hadd szakadjon el,
 Csak a babám sose hagyjon el.
 Sárga csizmát visel a babám,
 Szeret is ő engem igazán.

Nagy a világ, de van közepe,
 Az én babám fekete szeme.
 Nagy a világ, de van közepe,
 Az én rózsám fekete szeme.
 Ez a világ semmire se jó,
 Ha nincs kisjány énnekem való!
 Nagy a világ, de van közepe,
 Az én rózsám fekete szeme.

AZ ALISPÁN LÁNYA

Fényes L. Balázs Árpád
 De szeretnék künn a pusztán
 Betyárlegény lenni!
 Valamennyi vadvirágot
 Bokrétaiba szedni.
 Odaadnám az alispán
 Kékszemű lányának,
 Azután meg nem bánám, ha
 felakasztanának.

Vasra verve most visznek a
 Vármegye házára,
 Ablakából kitekintget
 Az alispán lánya.
 Kék szeméből hull a könnye
 Babos kötőjébe,
 Én Isterem, mért is néztem
 Egy betyárlegényre.

ELINDULTAM A NAGY ÚTRA...
(Elmúltak a mézeshetek)

Elindultam a nagy útra,
 Eltörött a szekér rúdja.
 A szekérnek új rúd kéne,
 Nekem más szerető kéne.

Ember, ember, meg tudsz verni,
 De keszkenőt nem tudsz verni!
 Azt az egyet azért vetted,
 Hogy a fejem beköthessed.

Elmúltak a mézeshetek,
 Asszony, mit csináljak veled?
 Szedd össze a sátorfádat,
 Látogasd meg az anyádat.

SÁRGA RÓZSA

Fényes L. Balázs Á.
 Egy csomóba szedtem
 Sok-sok halványsárga rózsát.
 Egy csomóba mennyi
 Színes gyönyörű valóság!
 Nyári napfény, csillagsugár
 Szép tavaszi álom,
 Minden, minden eszembe jut,
 Gyönyörű virágom.

Mesélj neki, sárga rózsá
 Csendes nyári este,
 Mondd, hogy szemem mindig az
 Ő szép szemét kereste.
 Mondd, hogy egyszer megtalálta,
 Odafönn az égén,
 Hej, de az a fényes csillag
 Másra ragyog régen.

BADACSONYI CSÁRDÁS (Egy, kettő, három, négy...)

Valyi Nagy G.

Kondor E.

Asztalomon badacsonyi, hegyaljai, szomorodni,
Inni kéne, mulatni!
Barna kislány az ölembe, cigány húzza a fülembe,
Mégse tudok vigadni!
Hé, fizető ugrifüles, boros üveg, sörös üveg hány van üres?
Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét!
Hogy a fene egye meg már, megint üres minden pohár,
Hej, pedig be ihatnék!

Böske, Terka, Anna, Panna, egyik szőke, másik barna,
Egyik szebb, mint a másik.
No meg az az Ősze Vica, kasszatünder, szobacica,
Mind a szívemmel játszik.
Ki a csuda tartja számon, hány lány volt már az én párom?
Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét!
Verje meg a csillagos ég! Igazira ha akadnék,
Még meg is házasodnék!

HAJLIK A RÓZSAFA...

VÁSÁRHELYI HÍRES PROMENÁDON

Zempléni A.

Farkas S.

Hajlik a rózsafa, hajlik a lány,
Táncra húzza a cigány, a cigány.
Panni te, hallod-e, kis csapodár,
Mért futsz tőlem? Karomba gyere már!
Hej, ha egyszer megfoglak,
Tudom Isten, jól megforgatlak!
Jöjj ide, hallod-e, jöjj szaporán,
Nekünk húzza a cigány, a cigány.

Hajlik a rózsafa, hajlik a lány,
Táncra perdül, ha húzza a cigány.
Hallod-e, hallod-e barna babám,
Csak te szeress engemet igazán!
Hej, ha ez az éjszaka,
Három teljes hétig tartana!
Hajlik a rózsafa, hajlik a lány,
Táncra perdül, ha húzza a cigány.

Tarcsey V.

Vásárhelyi híres promenádon
A rózsámat minden este várom.
Minden este várom,
Két karomba zárom,
Vásárhelyi híres promenádon.
Ha a rózsám nem lehet
a párom,
Nem lehet a párom,
Mégis mindig várom,
Vásárhelyi híres promenádon.

NAGY A FEJE, BÚSULJON...

Nagy a feje, búsuljon a ló,
Egy kislányért búsulni
nem jó,
Gombház sej, ha leszakad,
Egy helyébe ezer is akad!

BEFÜTTA AZ UTAT A HÓ...

Tóth K. - ¹⁸⁴¹⁻¹⁹¹³ Allaga G.
 Befűtta az utat a hó,
 Céltalemul megy a fakó.
 Eleresztve a kantárja,
 Búbanatban a gazdája.
 Betyárlegény ül a lovon,
 Nagyot sóhajt olykor-olykor:
 "Hogy így megcsal, sose hittem,
 Büntesse meg az Uristen!"

Csaplárosné, piros virág,
 Egy csattanás nem a világ!
 Csókoljon meg, ha szíve jó,
 Áldja meg a Mindenhatót!
 Részegítse meg a betyárt,
 Kinek a kend bora nem árt.
 Csaplárosné, piros rózsá,
 Részegítse meg a csókja!

Akárki, az Isten nyíla,
 Rabol, gyilkol a határba,
 A vármegye katonája
 Az én utam nyomát járja.
 Betyár volt az édesapám,
 Öregapám nemkülönben,
 Becsületes igaz ember
 Hogyan lenne énbőltem?

TE ADTAD NEKEM AZ ELSŐ...

Te adtad nekem az ^{Károly Zoltán} első
 Álmatlan szomorú éjjelt, bús éjjelt
 Te adtad nekem a csókot,
 Ami engem mindörökké úgy éget.
 Te vagy, kinek sosem hittem,
 Te vagy, kiért fáj a lelkem,
 Esküszöm, te vagy az első
 Kit igazán, tiszta szívből szerettem.

KINT LAKOM ÉN KISPERJÉSEN...

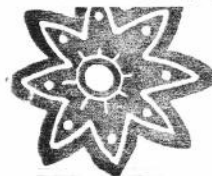
Mészáros P.
 Kint lakom én Kisperjésen,
 A pusztai káránba,
 Éjjel-nappal mást sem teszek,
 Gondolok a babámra.
 Hogyha minden sóhajtásom
 Galambszárnyon repülne,
 Galambok közt mehetnék a
 Vasárnapi misére.

A perjesi széles pusztát
 Csak a menny, ég köríti,
 Kinn a pusztán a szűz gulyát
 Bojtár gyerekek téríti.
 A vihar is nekifekszik,
 Hogy a lovát beérje,
 Fulladozva kap nyakán a
 Leng-lobogó sörenybe.

NINCSEN RÓZSA TÖVIS NÉLKÜL...

A. Hegyi I. Solti K.
 Nincsen rózsá tövis nélkül,
 Szerelem szenvedés nélkül.
 Ráfizetsz a boldogságra,
 Minden csóknak könny az ára,
 Minden csóknak könny az ára.

Én is drágán megfizettem,
 Hogy szerettek és szerettem.
 Boldogtalan lettem végül...
 Nincsen rózsá tövis nélkül,
 Szerelem szenvedés nélkül.

CSAK MÉGEGYSZER TUDNÉK HAZAMENNI...

Berényi F. Balázs Á.
Csak még egyszer tudnék hazamenni!
Nem kell nekem a világon semmi.
Csak még egyszer lehetnék tenálad,
Párnám lesz a fehér, bársony vállad,
Csak még egyszer tudnék hazamenni...

Szebb lesz az ég, szebb lesz akkor
minden,
Ha majd egyszer hazamegyünk innen.
Szebb lesz, jobb lesz, minden akkor,
meglásd,
Ha majd egyszer viszontlátjuk egymást,
Csak még egyszer tudnék hazamenni!

ÚGY-E MOST MÁR MÁSNAK MONDOD...

Szávay Gy. Dankó P.
Úgy-e most már másnak mondod,
Hogy igazán szereted...
Úgy-e most már másra veted
Ragyogó szép szemedet?
Csókjaidat másnak adod,
Mást ölel két fehér karod,
Nem engem...
Azt az időt, boldog időt,
El kell, úgy-e felednem?
Emlékét is el kell, úgy-e temetnem.

Az a más is csak úgy csókol,
Csak úgy ölel, úgy imád,
Lábaidhoz rakja az is
Akár az ég csillagát.
Hanem azért, úgy titokban
Tudom, a múlt fel-fellobban szívedben,
Nem tud ő úgy veled sírni,
Úgy-e nem tud helyettem,
Ahogy sírtunk, sírdogáltunk
Mi ketten?...

HIÁBA SÜT A VILÁGRA...

Kókay I.
Hiába süt a világra
Melengető nap sugára,
Mégis minden hervad
Ősszel,
Erdő, mező, rét virága.
Hiába ígér az élet
Tarka színi szép meséket,
Árva szívünk arra ébred,
Mindent megcsalt ez az
élet,
Ez a cudar, hazug élet.

Mégsem járok panaszkodva,
Nem hallgatok panasz-
szóra.

Csak egy néhány boldog
óra,
Ennyi válhatott valóra.
Falu népe szépen, sorban
Megindul a harangszóra.
Sírdogál egy régi nőt,
Halvány színi őszirózsa
Hulldogál a koporsóra.

EJ-HAJ, GYÖNGYVIRÁG...
Göndör S.

Ej-haj, gyöngyvirág,
Duflaszegfű, szarkaláb,
Bimbós majoránna.
Ha kertedben lehetnék,
S a kertészed lehetnék,
Mindjárt meggyógyulnék,
Ej-haj, gyöngyvirág,
Duflaszegfű, szarkaláb,
Bimbós majoránna.

KÉT BABONÁS SZÉP SZEMEDNEK...

Fényes L.

Balázs Á.

Két babonás szép szemednek álmodója lettem,
Csak az a jó Isten tudja, mily sokat szenvedtem.
A panaszom felhallatszik a csillagos éjig,
Az éjszakát csak terólad álmodozom végig.

Őszrehajló sötét felhők borulnak a tájra.
Az én szívem a te rózsás leveledet várja.
Még is jött, de hej, Istenem, nincs köszönet benne!
Mintha csak a szegény szívem gyászlevelem lenne.

Verőfényes kikeletnek egy szép délutánján
Emlékszel, hogy együttjártunk künn a Tisza partján?
S amikor a nefelejtset együtt szedtük ketten,
Két babonás szép szemednek imádója lettem.

NÁLAM AZ MÁR NEM ÚJSÁG...

Szabó Kálmán

Nálam az már nem újság, hogy részegséggel gyógyítom a lelkem.
Mit bánom én, bármit szólnak, életemben csak bántottak engem.
Nem fontos, hogy szeressenek, legyek én csak haszontalan, léha,
Pedig nem vagyok én gonosz, csak a multat siratgatom néha.

Ha valakit megbántottam, arra kérem, bocsássa meg vétkem.
Nekem most már úgyis mindegy, szeretetben soha nem volt részem.
Nem kell nekem vigasztalás, nem hajtok úgysem a jó szóra,
Kökenyszemű szőke asszony hűtlensége visz engem a sírba.

TEMETŐ A TISZA...

Salacz Elemér

Temető a Tisza, mikor kivirágzik.
Milió kis leány a víz fölött játszik.
Egy sem él odáig, míg olvasok százig,
Temető a Tisza, mikor kivirágzik.

A mi szoralmunk is ilyen kérész-élet:
Alighogy kinyílt, máris a múlté lett.
Mégis, a két szemem könnytengerben ázik,
Úgy vágyom a Tiszát, mikor kivirágzik.

NEM VAGYOK ÉN MÉLTÓ HOZZÁD...

Anyos Laci
Nem vagyok én méltó hozzád,
Gonosz lett a lelkem,
Amióta elhagytalak
Nyugalmat nem leltem.
Egy békítő tekintetre
Jaj, de hányszor vágytam!
Meg tudnád-e bocsájtani
Azt, amit már százszor is
Mebántam?

Mebántam, hogy elhagytalak,
Mebántam már százszor.
Azt hittem, hogy nyugalmat majd
Máshol is találok.
Bocsásd meg, hogy bűnös lettem,
Nem tehetek róla,
Jóváteszem minden vétkem
Egyetlenegy megbocsájto szóra.

PÉNTEK ESTE KIMENTEM A SZŐLŐBE...

Anyos Laci
Péntek este kimentem a szőlőbe,
Megöleltem a karót a sötétbe',
Megöleltem a karót,
Azt hittem, a Kató volt,
Pedig csak egy hosszúszerű karó
volt!

Szombat este kimentem a szőlőbe,
Megöleltem a Katót a sötétbe'.
Megöleltem a Katót,
Nem szólt az egy árva szót,
Csak a végén azt mondta, hogy
De jó volt!

NÓTÁSKEDVŰ VOLT AZ APÁM...

Verebes K. Fejes I.
Nótáskedvű volt az apám,
Átmulatott sok éjszakát.
Nem sajnálta rá a napot,
Kettőt-hármat egybetoldott.
De még azt is megduplázta,
Ha az anyám megdorgálta.
Ha a cigány rosszul játszott,
A bőgőbe belevágott.

Nótáskedvű volt az apám,
Jaj, de régen nem mulat már!
A szívemet bánat rágja
Egy-egy kedves nótájára. Mert
Mi lett a sok nóta vége?
Kivitték a temetőbe...
Dalosajkú kis madárka
Szállj az apám fejfájára.

NEM KELL A SZŐKE ÉNNEKEM...

(1861-1923) Lányi Ernő
Nem kell a szőke énnékem,
Mikor a barnát szeretem.
Neki a földön párja nincs,
De még a menyországban
sincs.
Eszem a szemed mindenit,
Ne nézz rám, mert megvakít!
Ha a kis szádat csókolom,
Magam a menybe gondolom.

HA ÉNNEKEM SZÁZ FORINTOM...

Ha énnékem, ha énnékem
Száz forintom vona,
Annak adnám, annak adnám
Aki nek nem vona,
De, mivel hogy nincsen
Fából van a kilincsem,
Madzag a húzója.

HULLÁMZIK A BÚZATENGHER...

Göndör József

Hullámszik a búzatenger,
De kevés a boldog ember!
Mint a pipacs a búzában,
Ezer között, ha egy szál van,
Ezer között na egy szál van.

Az is, mint a boldogságunk,
Elhervad, ha rátalálunk.
Hullámszik a búzatenger,
Talán nincs is boldog ember,
Talán nincs is boldog ember.

PÁROS CSILLAG AZ ÉG ALJÁN...

Pete Lajos

Páros csillag az ég alján,
Egyik fényes, másik halvány.
Nem tudom én, miért fáj az úgy nékem,
Mikor azt a két csillagot nézem.

Amelyik oly fennen ragyog,
Rózsám, az a te csillagod.
Az, amelyik alig-alig látszik,
Az az enyém, tied meg a másik.

RÓZSABOKOR A DOMBOLDALON...

Petőfi S.

Balázs Á.

Rózsabokor a domboldalon,
Borulj a vállamra, angyalom!
Súgjad a fülembe, hogy szeretsz,
Óh, milyen jól esik nékem ez.

Mit nem fognak rám a gonoszok,
Hogy én Isten tagadó vagyok,
Pedig mostan is imádkozom,
Szívednek dobogását hallgatom.

TÍZ PÁR CSÓKOT...

Petőfi S.

Tíz pár csókot egyvégből,
A legédesebbjéből!
Ráadást is, feleség!
Nekem ennyi nem elég.

Csak úgy virág, ha tarka,
Csak úgy asszony, ha barna.
Barna kis feleség,
Szíved, szemed, ajkad ég!

Ölelj, ölelj angyalom!
Ha ölelsz, azt gondolom,
Hogy én még így élve
Felröpülök az égbe.

Oltsuk el már a gyertyát,
Mert azt ingyen nem adják!
A gyertya derága,
Minék ég hiába?

Házassodjunk, hajajaj!
Házassélet kutyabaj.
Mindig szép, mindig a',
Reggel, délből, éjszaka.

MEGUGRATTAK HORTOBÁGYON...

Vajda József

Megugrattak Hortobágyon
A karámból egy csikót.
Ellopták a szeretőmet,
Azt sem tudom, hogy ki volt.
Én Istenem, a csikómat,
Szeretőmet ellopták,
De a bánat, bánatomat
Mindörökre itthagyták.
Megugrattak Hortobágyon
A karámból egy csikót.

SZÁZ SZÁL GYERTYÁT...

Fráter L.

Hull az eső sűrű cseppje, sötét felhők alatt.
Szomorúan csapdossa a ragyás csárda falát.
Tört ablakon süvít a szél, benn egy csonka lámpa,
Meg-meginog hosszú drótján, füstös már a lángja.

Vendég ide hogy is jönne, ily cudar időbe?
A vén csaplárné is alszik ott a kimenőbe.
Hej, mert olyan jómadarak most már nem is járnak,
Mind elpusztult, régen vége a betyár-világnak.

Ámde mégis ajtó nyílik, lassan belép rajta
Őszült ember, meglátszik, hogy régi betyár-fajta.
A csaplárné meg nagyot néz, hogy még egyszer hallja,
Száz szál gyertyát, száz icce bort ide az asztalra!
A vén betyár egyre ordít, fokosát forgatja:
Kocsnárosné, száz szál gyertyát, száz icce bort
Ide az asztalra!

ÁRNYÉKOS KIS UTCÁTOKBAN...

Ányos L.

Árnyékos kis utcátkban nyílnak az akácok,
Estefelé, alkonyatkor csak egyedül járok.
Mit bánom én, mit beszélnek, mit susognak rólam,
Pedig egykor, nagyon régen, boldogságom idejében,
Csak arról a bölintgató akácról hallottam.

Valamikor ez az utca volt a boldogságom,
Valamikor itt szövődött ezer édes álom.
Ez az utca lesz a poklom, minden bűnöm, vétkem,
Csak átkozva nézek rátok, hervadozó vén akácok
Ha az utam erre vezet, bús, álmatlan éjjel.

KÉK NEFELEJCS...

B. Bánffy Gy.

Kék nefelejcs, kék nefelejcs virágzik a, virágzik a tó tükre.
Beteg vagyok, édesanyám, nem sokáig, nem sokáig élek én.
Hanem azért, hanem azért, koszorút, ha meghalok,
A síromra, sírhalmomra nefelejcsből fonjatok.

ÖTVENSZER IS LEHULLOTT MÁR...

Várady A.

Tavaszi végén kivirított az akácfa fehérfürtös virága.
 Alatta egy barna legény most indul a nagyvilági útjára.
 Fel-felsóhajt, búcsúzkodik: Isten veled, falu legszebb lánya,
 Visszajövök, mire lehull az akácfa fehérfürtös virága.

Ötvenszer is lehullott már az akácfa fehérfürtös virága,
 Alatta egy ősz ember ül, most jött meg a nagyvilági útjáról.
 Fel-felsóhajt, visszagondol: Mi lett veled, falu legszebb lánya?
 Visszajöttem, mire lehullt az akácfa fehérfürtös virága.

ÚGY NÉZEK RÁD...

Kalmár Tibor

Úgy nézek rád, mintha nem is idelenn a földön járnál,
 Nincs egyebem ennél a nagy olthatatlan, szomjas vágynál.
 Hogyha látlak, nekem ünnep, mégis, mégis elkerüllek,
 Bolond lett a hírem.
 Én vagyok az oka magam, vagy csak az én bátortalan
 Régimódi szívem.

Édesanyám, Édesanyám, nem volt neked semmi bűnöd,
 Csak nem erre a világra kellett volna engem szülnöd.
 Engem itt nem értenek meg, aztán, másképp is szeretnek,
 Nem a sírig, híven.
 S minduntalan kikacagják az én szegény, bátortalan
 Régimódi szívem.

NEM TUDOK ÉN NEKED...

Earkas Imre

Balázs Á.

Nem tudok én neked csak virágot adni,
 Nem tudok én mást, csak rólad álmodozni.
 Nem látok, nem hallok, rabod lettem, szentem,
 Gyönyörű, kék szemű aranyos szerelmem!

Két kicsi kis szoba, több minék is lenne?
 Úgy-e, kis angyalom, elférünk mi benne?
 Úgy-e, hogy elférünk, úgy-e, hogy nem félünk,
 Megáldja az Isten a mi szegénységünk.

FEHÉR GALAMB SZÁLL A FALU FELETT

Gyökössy E. Murgács K.
Fehér galamb száll a falu felett,
Viszi az én bánatos lelkemet.
Nyugtalanul röpdös ide- s tova,
Nem leszek én boldog talán soha.

Szerettem én lányt, asszonyt eleget,
De igazán egyik sem szeretett.
Nem hall engem senki sóhajtani,
Csak igazán szeressen valaki.

TÚR A DISZNÓ...

Túr a disznó, túr a határszálen,
Tartottam szeretőt, de már régen,
Ha tartottam, megfizettem érte,
Cudar világ, mikor lesz már vége!

Rozzant csárda áll a határszálen,
Hivogaton szól a zene éppen,
Bűt felejtni én is oda járok,
Jó bor mellett nem fog rajtam átok.

HA MEGEGYSZER SZERELMES LEHETNÉK
(Az én szobám picike, de meleg)

Az én szobám picike, de meleg,
Oda várlak mindennap tégedet.
Meg tudnlak tanítani
Hogy kell igazán szeretni.

Ha megegyeszer szerelmes lehetnék,
Egy szökebe sohasem szeretnék,
Mert a szöke olyan csalfa,
A szívemet szomorítja.

KÉT LÁNYA VOLT A FALUNAK

Boruth E. Beleznay A.
Két lánya volt a falunak
Két virága,
Mind a kettő úgy vágyott
A boldogságra.

Az egyiket elkisérték
Esküvőre,
A másikat szép csendesen
Kivitték a temetőbe.

Özvegyasszony, kedves
Lányod ne sirassad,
Te se örülj, hogy a lányod
Férjhez adtad.
Ki tudja, hogy a jobb
Sorsot melyik érte,
Melyiknek volt lakodalmá,
Melyiknek volt temetése?

AZT BESZÉLIK A FALUBAN...

Balázs A.

Azt beszél a faluban
Hogy te bús vagy, hallgatag.
Ki-ki állsz a kaputokba,
Két szemedből könny fakad.
Azt hitted, hogy engem
csalsz meg,
Megcsaltad temagadat,
Én legalább megsíratlak,
Neked sírnod nem szabad.

Azt beszél a faluban,
Hogy te bús vagy, hallgatag.
Ki-ki állsz a kaputokba,
Két szemedből könny fakad.
A virág csak egyszer nyílik,
És elhervad azután,
Szeretni csak egyszer lehet
Tiszta szívből igazán.

MADÁRDALOS ERDŐN...

Farkas Imre

Balázs Á.

Madárdalos erdőn vadvirágot szedtünk,
Kacagó vadgalamb turbékolt felettünk.
A madár, az erdő a szívünkhöz szólott,
Akkor adta ajkad, pici piros ajkad, a legelső csókot.

Gyászoló nagy erdőn egymagam bolyongok,
Vad őszi szél rázza a búcsúzó lombot.
Szomorú lépésem zörren a harasztton,
Szívemben haldoklik az a hűtlen asszony, az a drága asszony.

ÉN VAGYOK A FALU ROSSZA...

Én vagyok a falu rosszsa egyedül,
Engem ugat minden kutya messziről.
Sem az apám, sem az anyám nem volt rossz,
Csak egyedül, csak egyedül én vagyok a gonosz.

MI FÜSTÖLÖG OTT A SÍKON...

Petőfi S.
Mi füstölög ott, a síkon, távolba?
Talán biz az édesanyám kunyhója.
Messze jártam, másutt is volt jó dolgom,
Hej, de szívem csak azt mondja: jobb otthon.

VÉGIGMENTEM AZ ORMÓDI TENETŐN

Végigmentem az ormódi tenetön,
Elvesztettem, elvesztettem,
Elvesztettem pirosbársony keszkenőm.

Pirosbársony keszkenőmet nem bánom,
Csak a régi, csak a régi,
Csak a régi szeretőmet sajnálom.

FA LESZEK, HA FÁNAK VAGY VIRÁGA...

Petőfi S. Balázs Á.
 Fa leszek, ha fának vagy virága,
 S ha harmat vagy, én virág leszek,
 Harmat leszek, ha te napsugár vagy,
 Csak, hogy lényünk egyesüljenek.

Ha leányka, te vagy a mennyország,
 Akkor én csillaggá változom.
 Ha leányka te vagy a pokol, hogy
 Egyesüljünk, én elkárhozom.

ŐSZIRÓZSA, FEHÉR ŐSZIRÓZSA
 (Ha még egyszer gyermek tudnék...)

Fráter L.
 Régen jártam én ezen a tájon,
 Régen elszállt az én ifjúságom.
 Szép gyermekkor, jöjj vissza egy
 szóra,
 Őszirózsa, fehér Őszirózsa.

A kert őszirózsákkal volt tele,
 Én nem tudom, mit szerettem benne.
 Fáj a szívem, ha gondolok rája,
 Őszirózsa, fehér Őszirózsa.

Ha még egyszer gyermek tudnék lenni,
 De sokmindent el tudnék feledni!
 Szép gyermekkor, jöjj vissza egy
 szóra,
 Őszirózsa, fehér Őszirózsa...

A CSAP-UTCÁN...

A Csap-utcán végestelen-végig
 Minden kis kapuba' virág nyílik.
 Minden kis kapuba' kettő-három,
 Csak az anyém hervadt el a nyáron.

EGYSZER EGY ASSZONY...

Szilágyi B.
 Egyszer egy asszony
 Tört az életembe,
 Aki megtanított
 Csókra, szerelemre.
 Pompás dalokat szőtt
 Lelkem fátyolából,
 De egyszer csak megúnt,
 Eldobott magától.
 Szeszélyes kedvében
 Lelkem összetépte,
 És én mégsem tudom
 Elátkozni érte.
 Fájó könnyek szántják
 Érte sápadt arcom,
 S mégsem kell nekem más,
 Mint ez az egy asszony,
 Az a drága, kicsi
 Kökényszemű asszony.

Nem mondom, azóta
 Életem már mást is,
 Vártam már reszketve
 Más virágnylást is,
 Pislogott szívemben
 Új szerelem mécse,
 De azt az egy tüzet
 Nem pótolja mégsem.
 Üdvöztető, forró,
 Egigérő láng volt,
 Perzselt és émsztett,
 Világított, lángolt.
 S mielőtt belepné
 Eltemet az elkony,
 Csak egyszer csókoljon
 Meg még az az asszony,
 Az a drága, kicsi
 Kökényszemű asszony...

CSONGORÁDI TISZA PARTJÁN...

Jámbor J. Kiss József
 Csongorádi Tisza partján
 Szerelmes, csókos világ járja,
 Most szeret a tiszavirág,
 Szerelmesen most megy a halálba.
 Végzete egy szerelmes perc,
 Élete egy halálos szép álom.
 Azt a percnyi boldogságot
 Én is, én is jaj, de nagyon,
 Jaj, de régen várom!

Csongorádi Tisza partján
 Hull a könnyen, mint a sűrű zápor
 Nekem is egy szerelmes perc,
 Egy édes csók lesz majd a halálom.
 A szerelem tiszavirág,
 Jön a babám két szép karja tárva.
 Úgy halok meg mámorosan,
 Csókba fúlva, vágyakozó
 Édes boldogságban.

NEM HISZEM, HOGY MÉGEGYSZER IS...

Kalmár Tibor
 Nem hiszem, hogy még egyszer is
 Találkozunk vasárnap,
 Többé nem megyek magához,
 Vége van a délibábos verásznak.
 Sok-sok színes hazugsággal,
 Könnyeivel, mosolyával nem áztat,
 Nekem egy bús hétköznapiom
 Többet ér most, mint száz régi
 Vasárnap.

Nem is tudnám kimondani
 Még egyszer, hogy szeretlek.
 Ezer emlék zokog itt bent,
 De egy nótá mindig mindent feledtet.
 Ettől lesz a szívem könnyebb,
 S a szememből égő könnyek peregnek,
 S ilyenkor a hétköznapiok
 Egy-egy régi vasárnapot temetnek.

NEM TUDOM, HOGY SZERETEM-E

Sas N.
 Nem tudom, hogy szeretem-e,
 Csak valamit érzek,
 Valamit a szívem körül
 Ha szemébe nézek.
 Megremeg a lelkem tőle, jaj,
 De nagyon sápadt lesz az
 arcom,
 Úgy érzem, ha mást szeretne,
 Meg kellene halnom.

Akármit is tehet vélem,
 Gyenge vagyok, gyáva.
 Lesz-e majd a szerelemnek
 Hajnalhasádasa?
 Bárhol vagyok, lépten-nyomon
 Éjjel-nappal mindig
 Csak őt látom,
 Nem tudom, hogy szeretem-e,
 Mégis hozzá vágyom.

NEM ÉRDEMES SÍRNI...

Sas N.
 Nem érdemes sírni,
 Ha gyötör a bánat,
 Csak kacagnak rajtam,
 Ha könnyezni látnak.
 Szegény fájó szívem
 Nem lesz attól könnyebb,
 Hiszen olyan kevés ember
 Érdemli a könnyet.

Fehér őszirózsát
 Kaptam tőled nemrég,
 Boldogságunk vége
 Ez a picit emlék.
 Búcsúszót senki nem mondta,
 Úgy hagytál el engem,
 Nem érdemled meg a könnyem,
 Nem szerettél engem.

BÓBITÁS GALAMBOM

Füredi I.

Eisemann M.

Volt nekem egy fehér szárnyú bóbitás galambom,
Vállamra szállt, úgy szólt hozzám, turbékoló hangon.
Tenyeremből etetgettem, a szívemen melengtettem,
Becézgettem, ölelgettem, hiszen úgy szerettem!
Lenne csak egy ilyen kedves, csendes, szelíd párom,
Én lennék a legboldogabb ezen a világon.

Nem vagyok én hányaveti, sosem voltam részeg,
Amiért én imádkoztam, egy kis galambfészek.
Arany lóca, selyem párna, kicsi asszony csókkal várna,
Mindent a nyomomban járna, ez a lelke vágya.
Lenne csak egy ilyen kedves, csendes, szelíd párom,
Én lennék a legboldogabb ezen a világon.

LEHULLOTT A REZGÖNYÁRFA...

(1830-1886) id. Rácz Pál

Lehullott a rezgönyárfa arany színű levele.
S hogy lehullott, elsodorta azt az ősz hideg szele.
Egy levélen volt írva a rózsától az üzenet:
Isten hozzád, édes, Isten hozzád kedves, élünk együtt
Nem lehet.

Elmúlt az ősz, el a zord tél, kivirult a kikelet.
Újra hajtott az a nyárfa arany színű levelet.
Azon is volt egy üzenet éj-gyöngyharmattal írva:
Isten hozzád, édes, Isten hozzád kedves,
Visznek engem a sírba.

SZÉP ASSZONYNAK KURIZÁLOK...

B. Fehér J.

Szép asszonynak kurizálok, kurizálok, kurizálok.
A világnak fittyet hányok, fittyet hányok, fittyet hányok.
Ajajajaj, a szívem, meg ne tudja senki sem,
Hogy én azt a barna kislányt szeretem,
Csak a cigány egyedül, aki nekünk hegedül,
Csak az tudja egyedül.

NEM LEHET AZT PARANC SOLNI...

Dr. Sándor J.

Élt a Maros partján valahol egy aranyhajú lány,
Minden tavasz estén kiszökött a házuk kapuján.
Nótás dalos ajkán ragyogott a napsugár,
Remegve várta, jön-e a párja, egy dalos, vidám huszár.

Lenn a Maros partján árva lett egy aranyhajú lány,
Könny van dalos ajkán, és az arca igen halovány.
Kinn már virág sincsen, s a régi kert csupa gyom,
Kinez a rétre, s a kis szivében valami fáj oly nagyon...
Nem lehet azt parancsolni senkinek,
Azt szeresse, kit a szíve nem szeret.
Amíg van egy piros rózsza, amíg van egy magyar nóta,
Felejtetni parancsszóra nem lehet!

KIDÖLT KERESZTFÁNAK NEM KÖSZÖN...

Kalmár Tibor

Úgy szöknék az évek, mint a tűnő álom,
Szárnyukat megkötni hiába próbálom.
Isten így akarta, Isten így teremti:
Kidölt keresztfának nem köszön már senki.
Nagy szívvel születtem, kis koldus-országban,
Pár vidám emlékem és sok bús nótán van.
De, ha elnémulok, ez csak azt jelenti:
Kidölt keresztfának nem köszön már senki.
Száguldo évekből már nekem nem jut más,
Asszony-hazugságba lassú belenyugvás.
Így lesz bölcs az ember, csak a szíve zengi:
Kidölt keresztfának nem köszön már senki...

ÉDESANYÁM SÍRJÁN...

Balázs Á.

Édesanyám sírján minden nefelejcsét
Durván letarolta a galád ellenség.
Istenem, csak egyszer haza tudnék menni!
Édesanyám sírhalmára friss virágot tenni.
Lesz még egyszer nekünk virágos ünnepünk,
Elárvult sírokra virágot tehetünk.
Piros rózsza mellé zöld levelű lombot,
Édesanyám lelke, leszel te még boldog.

SOSE LETTEM VOLNA AZ, AMIVÉ LETTEM...

Ányos Laci

Sose lettem volna az, amivé lettem,
Megbűnhődtem, hogy egyszer a szívem után mentem.
Szívem után mentem, nem hallgattam másra,
Elvette az eszemet egy asszony kacagása.

Elhagyott az asszony, szívem összetörte,
Hogyha bűn a szerelem, én megszenvedtem érte.
Mégis büszke voltam, vissza sose hívtam,
De lelkemben azt az asszonyt százszor visszahívtam.

NEM VALÓ BOKRÉTA...

Pete Lajos

Nem való bokréta tűrött süveg mellé,
Nem való a szép lány szegény legény mellé.
Mit is jár utána, kinek nincsen módja,
Csipkés suhogóra, selyem rokolyára, puccos viganóra.

És én mégis, mégis csak járok utána,
Piros rózsá nyílik a lába nyomába.
Ezrével nyílnak útján a virágok,
Hogy van az, hogy mégis, míg utána járok, tövisekre hágnak.

VÁSÁRHELYI SÉTATÉREN...

Dankó Pista

Vásárhelyi sétatéren Béla cigány muzsikál,
Hajlik ide, hajlik oda liliomszál, rózsaszál.
Énfelém is hajla dozott, mosolygott egy rózsá,
Bár ne hajlott, hajladozott, ne mosolygott volna!

Béla cigány, jó barátom, ne kíméld a hegedűt!
Szerelmemről, mennyországról húzz neki egy gyönyörűt.
Hegedűld a szívét hozzám ennek a kis lánynak,
Hej, galambom, oda hallgass, neked muzsikálnak.

A RÁTÓTI LEGÉNYEK...

A rátóti legények
Libát fogtak szegények,
Rosszul fogta a nyakát, ja nyakát,
Jaj de ja nyakát, mert -
gágintotta magát.

A rátóti legények
Jaj, de nagyon szegények!
Be-benyúl a zsebébe,
Sej a zsebébe (oszt)
Tökmag akad a kezébe.

HA MEGÚNTÁL KIS ANGYALOM...
(Egész éjjel nem aludtam...)

Ha megúntál kis angyalom szeretni,
Szabad neked más szeretőt keresni,
Adjon az ég szebbet, jobbat nálaammál,
Nékem pedig csak olyat, mint te voltál.

Egész éjjel nem aludtam egy órát,
Hallgattam a kis angyalom paraszát.
Éjjel után elfáradt a jobb karom,
Bal karommal öleltem a galambom.

KISKEREKI BETYÁRCSÁRDA

Kiskereki betyárcsárda,
Zsandárral van körülállva, - de kár.
Azok, akik körülállják
Mind a betyárokat várják; - de kár.
Iszom a bort, rúgom a port,
Ölelgetem a szépasszonyt.
Szépasszornak ábrázatja
Vitt engem a kárhozatba.
De kár, de kár, jaj de kár!

Ha elfognak a zsandárok,
Nem siratnak meg a lányok, - nem kár.
Kocsmaúrsné, édes szentem,
Kend se sirasson meg engem, - nem kár.
Ha meghalok, jó emberek,
Anyám melle' temessetek.
Még bántottam életembe,
Tán megbocsájt lenn a földbe,
De kár, de kár, jaj de kár!

RITKA BÚZA, RITKA ÁRPA...
Ritka búza, ritka árpa, ritka rozs,
Ritka kislány, aki takaros.
Lám az enyém, lám az enyém takaros,
Kicsike, alacsony, nem magos.
Hej, te kislány, kislány, kislány
Csókolom a szádát,
Ha egy kicsit nagyobb volnál
Mindjárt megcsókolnálak!

AMIÓTA ASSZONY LETTÉL

Ányos L.
Amióta asszony lettél
Halványabb a színed,
Amióta asszony lettél
Bánatos a szíved.
Ékszered van, selyem ruhád
Amit kívánsz, minden,
Csak amiért fáj a szíved,
Boldogságod nincsen.

Azért, hogy én szegény
vagyok
Jobb lett volna nálam,
Mint ott, akármilyen fényes
Díszes palotában.
Nem mind arany, ami fénylik
Ezt már te is látod,
Aranyért sem vehetsz
sehol
Igaz boldogságot.

NEKEM OLYAN ASSZONY...

Nékem olyan asszony kell,
Ha beteg is keljen fel.
Főzze meg a vacsorát,
Úgy várja, várja,
Úgy várja várja,
Epedve várja az urát.

Nékem olyan legény kell,
Aki engem megölel.
Félre csapja bajuszát,
Úgy várja, várja,
Úgy várja, várja,
Úgy várja haza galambját.